

РЕШЕНИЕ

№ 1728

гр. София, 17.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 22.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **7953** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Образувано е по жалба на Д. В. А., ЕГН: [ЕГН], [населено място], [улица], № 48, вх. „А“, ет. 4, ап. 7, чрез адв. Ц. И.-Й., срещу Заповед № РД-14-023/08.08.2022 г., издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по лозата и виното, с която на основание чл.107, ал.1, т.5, във вр. чл.108 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателя.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна като немотивирана, издадена при съществено нарушение на административно- производствените правила и в противоречие с материалния закон. Не е налице твърдяната в заповедта обективна невъзможност за изпълнение на служебните задължения. Липсва ясно и точно посочване кои задължения не е възможно да бъдат изпълнявани, макар и формално да са посочени мотиви. Излага, че сочените мотиви за издаване на процесната заповед не представляват такива, обуславящи невъзможност за изпълнение на служебните задълженията на жалбоподателя. Сочи, че винаги е изпълнявал качествено и в срок поставените му от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по лозата и виното задачи и е разпределял задачите между служителите в дирекцията, както и познава детайлно вътрешно-ведомствените документи. Горното се потвърждава и от годишните му атестации за 2020г. и 2021г. и от повишаването му в ранг неколккратно. Моли съда за отмяна на заповедта и за присъждане на сторените по

делото разноси. В открито съдебно заседание оспорването се поддържа от адв. Ц. И.-Й., която моли съда да уважи депозираната жалба по изложените в нея съображения и претендира разноси по представен списък.

Ответникът – изпълнителен директор на Изпълнителна агенция по лозата и виното не се явява и не се представлява. От процесуален представител гл. юрисконсулт М. Б. е представена писмена защита, в която се моли съда да отхвърли депозираната жалба и са изложени аргументи в тази посока.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно по делото, а се установява и от приетата административна преписка, че Д. В. А. за периода 04.01.2010г. – 08.08.2022г. е бил държавен служител в Изпълнителна агенция по лозата и виното /ИАЛВ/. Със Заповед № РД 14-193/28.10.2010г. на изпълнителния директор на ИАЛВ е бил преназначен на длъжност „Младши експерт“ в дирекция „Административно-правно обслужване и финансово-стопански дейности“. Последователно със Заповед № РД 14-144/14.10.2011г. е преназначен на длъжност Старши експерт в дирекция „Административно-правно обслужване и финансово-стопански дейности“ и със Заповед № РД 14-087/28.04.2016г. на длъжност Главен експерт в дирекция „Административно-правно обслужване и финансово-стопански дейности“.

Със Заповед № РД 16-004/24.02.2015г., Заповед № РД 16-032/01.03.2016г. и Заповед № РД 16-005/20.02.2018г. е повишен от Трети младши ранг във Втори младши ранг за държавен служител, от Втори младши ранг във Първи младши ранг за държавен служител и от Първи младши ранг във Пети Старши ранг за държавен служител.

Считано от 01.11.2016г. е съвместявал длъжността си „Главен експерт“ в дирекция „Административно-правно обслужване и финансово-стопански дейности“ с длъжността „директор“ на дирекция „Административно-правно обслужване и финансово-стопански дейности“ за срок до назначаване на титуляр на незаетата длъжност, но не повече от шест месеца, съгласно Заповед № РД 14-112/21.10.2016г. на изпълнителния директор на ИАЛВ. След проведена процедура за повишаване чрез конкурентен подбор е бил преназначен на длъжността „директор“ на дирекция „Административно-правно обслужване и финансово-стопански дейности“, като е придобил Пети Старши ранг за държавен служител.

Служебното правоотношение е прекратено на основание чл.107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл със Заповед № РД-14-023/08.08.2022г. на изпълнителния директор на ИАЛВ, считано от 09.08.2022г.

В мотивите на заповедта е отразено, че служебното правоотношение на жалбоподателя се прекратява във връзка с обективна невъзможност за изпълнение на служебните му задължения, вменени с длъжностна характеристика, връчена на 11.12.2020г., изразяващи се в неизпълнение на възложени от изпълнителния директор на ИАЛВ задачи, поставени и протоколирани на оперативни срещи между изпълнителния директор и директорите на дирекциите (т. 5.23 от длъжностната характеристика). Като втори мотив за прекратяване на служебното правоотношение е посочено некачествено изпълнение и изпълнение извън поставения срок на задачи,

свързани с поддържане на имотите и вещите, предоставени за управление и ползване в ИАЛВ, вменено като задължение на служителя в т. 5.23 и т. 6.2 от длъжностната характеристика. В заповедта е отразено и нарушение на т. 7.4 от длъжностната характеристика, гласяща „правилно разпределение на задачите между служителите в дирекцията“, което е рефлектирало негативно върху качествено изпълнение на поставените задачи. Посочено е, че служителят не отговаря на изискването за допълнителна квалификация (т.10 от длъжностната характеристика), а именно „познаване на вътрешно-ведомствените документи, които се отнасят до успешното изпълнение на длъжността“, което е довело да вземане на неправилни и необосновани решения на ръководената и контролирана от него дирекция „Административно-правно обслужване и финансово-стопански дейности“. Сочи се, че жалбоподателят не отговаря и на изискването за допълнителна квалификация, съдържащо се в т.11.6 от длъжностната характеристика, изразяващо се в „работа е екип“, и водещо до неефективно разпределение на задачите между служителите в дирекция „Административно-правно обслужване и финансово-стопански дейности“.

По делото са приети представените от жалбоподателя доказателства:

Извадка от служебна книжка Серия А-2009 № 155 от 11.01.2010г. на Д. В. А.; Заповеди № РД 14-193/28.10.2010г., № РД 14-144/14.10.2011г., № РД 14-087/28.04.2016г., № РД 14-112/21.10.2016г., № РД 14-083/22.05.2017г., № РД 16-004/24.02.2015г., № РД 16-24/23.03.2016г., № РД 16-008/15.03.2017г., № РД 16-007/05.02.2019г., № РД 16-083/15.03.2019г., № РД 16-005/25.02.2020г., № РД 16-006/23.03.2021г., № РД 16-032/01.03.2016г., № РД 16-005/20.02.2018г. и № РД-14-023/08.08.2022г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция за лозата и виното.

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, Административен съд София – град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законния срок от активно легитимирано лице, имащо правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

В съответствие с изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извърши пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в границите на неговата териториална и материалноправна компетентност – изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по лозата и виното, който е орган по назначаването на държавни служители, съгласно чл. 54, ал. 7 от Закон за администрацията /ЗА/ вр. чл. 7, ал. 1, т. 6 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция по лозата и виното, а именно изпълнителният директор назначава държавните служители и прекратява служебните правоотношения с тях. Оспореният заповед е издадена в предвидената от закона форма и съдържа всички изискващи се съгласно чл. 108, ал. 1, изр. първо от ЗДСл реквизити – правното основание за прекратяване, дължимите обезщетения и придобитият ранг на държавна служба, но е постановена в противоречие с материалния закон.

Разпоредбата на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл постановява, че органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение без предизвестие с държавен служител, когато е налице обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения извън случаите по чл. 103, ал. 1, т. 3 (при невъзможност държавният служител да изпълнява възложената му работа поради болест, довела до трайна неработоспособност, или по здравни противопоказания въз основа на заключение на трудово-експертна лекарска комисия; прекратяването в този случай не се допуска, ако има друга подходяща за здравето състояние на държавния служител длъжност в същата администрация и той е съгласен да я заеме). Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДСл постановява, че задълженията на държавния служител се определят в неговата длъжностна характеристика, а по силата на чл. 2 от Наредбата за длъжностните характеристики на държавните служители, за всяка длъжност от длъжностните разписания се разработва и утвърждава длъжностна характеристика по установените в наредбата ред и начин. В конкретния случай, оспорващият е заемал длъжността директор на дирекция „Административно-правно обслужване и финансово-стопански дейности“ в Изпълнителна агенция по лозата и виното.

Настоящият състав следва да отбележи, че в разпоредбите на ЗДСл не се съдържа нормативно определение на понятието „обективна невъзможност“, прието като материалноправна предпоставка за упражненото от органа субективно право. Съгласно константната съдебна практика, за да е налице обективна невъзможност по смисъла на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл е необходимо да са изпълнени три кумулативни условия: а/ да е създадена нова фактическа обстановка; б/ същата да води до невъзможност служителя да изпълнява задълженията си по длъжностна характеристика и в/ причините за тази невъзможност да не зависят от волята на страните в правоотношението (Решение № 9296/10.07.2020 г. по адм. д. № 2490/2020 Г., V-то отд. на ВАС).

В оспорената заповед обстоятелствата, обуславящи обективната невъзможност жалбоподателя да изпълнява служебните си задължения са бланкетно посочени в пет отделни точки. Посочените в тях фактически основания могат да се обобщят в неизпълнение на служебните задължения и некачествено и неефективно такова, вменени с длъжностна характеристика, връчена на 11.12.2020г. Същите не обосновават извод за наличие на обективна невъзможност служителя да изпълнява задълженията си. Неизпълнението и некачественото изпълнение на служебните задължения не са в резултат на обективна невъзможност за изпълнение на служебните задължения, а от неправомерни действия на служителя, изключващи възможността за прилагане на безвиновното основание за прекратяване на служебното правоотношение по инициатива на органа по назначаването на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл. В случая конкретни фактически обстоятелства относно твърдяната обективна невъзможност служителят да изпълнява служебните си задължения липсват.

В приложената и приета от съдът административна преписка не се съдържат доказателства, които позволяват да се установи конкретна фактическа обстановка, която се субсумира в хипотезата на чл. 107, ал. 1, т. 5 ЗДСл. Разпоредбата на чл. 107, ал. 1, т. 5 ЗДСл е бланкетна и във всеки отделен случай органът по назначаването следва да посочи конкретни факти, които изпълват съдържанието ѝ. От приетите по делото доказателства се установи по несъмнен начин, че жалбоподателят е бил

повишаван в ранг неколккратно от органа по назначаването, като рангът съгласно чл. 73 от ЗДСл е израз на професионалната квалификация на държавния служител като съвкупност от знания и умения, необходими за качествено изпълнение на длъжността. Повишаването в ранг се извършва въз основа на годишната оценка на изпълнението на длъжността на държавния служител, което опровергава соченото в заповедта неизпълнени и некачествено изпълнение на служебните задължения на жалбоподателя.

По изложените съображения, съдът приема, че не е налице посоченото в оспорената заповед правно основание по чл.107, ал.1, т.5 от ЗДСл. за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя, при което оспорената заповед се явява незаконосъобразна и е налице отменителното основание по чл. 146, т.4 от АПК, като същата е издадена в нарушение на материалния закон и несъответствие с целта на закона и следва да се отмени.

С оглед изложеното съдът намира, че жалбата е основателна и оспорената заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

При така направените искания и от двете страни съдът е длъжен да се произнесе по присъждането на разноските.

По гореизложените съображения следва да се приеме, че оспорената заповед е издадена в нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон, поради което подлежи на отмяна.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски, в размер на 1680лв. - платено адвокатско възнаграждение, съгласно договор за правна защита и съдействие от 19.08.2022г.

Водим от горното, Административен съд София-град, I отделение, 63 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Д. В. А., ЕГН: [ЕГН], [населено място], [улица], № 48, вх. „А“, ет. 4, ап. 7, Заповед № РД-14-023/08.08.2022г., издадена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по лозата и виното, с която на основание чл.107, ал.1, т.5, във вр. чл.108 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателя.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция по лозата и виното да заплати на Д. В. А., ЕГН: [ЕГН], сума в размер на 1 680 (хиляда и шестстотин и осемдесет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 – дневен срок от връчване на препис от съдебния акт на страните.

СЪДИЯ: